

Njedžela Invokavit.

Njewjedž naš do spytowanja,
Hdyž naš sli duschi spytuja
Na prawizy a lěwizy,
Daj nam, so na nich mózni žmy;
Naš w prawej wérje požylnjuj,
K nam s twojim duchom pschistupuj. Hamjen.

Mat. 4, 1—11.

Tehdy bu Jeſuš wot teho Ducha do puſćin wjedzeny, so by wot čerta spytowanym byl. A jako wón schthrzheži dnjow a schthrzheži nozow ſo poſcžil běſche, bě wón potom hlódný. A tón spytowat džesche pschistupiwschi k njemu: Ssh-li Boži žyn, dha rjeli, so te kamjenje khleb budža. Wón pak wotmolwi a džesche: Pižane ſteji: Čzlowjek njeje žiwý wot khleba žameho, ale wot kóždeho žłowa, kotrež psches Boži rót wundže. Duž wsa jeho čert žobu do žwiateho města a postaji jeho na templowý wjerch, a džesche k njemu: Ssh-li Boži žyn, dha ſkocž dele; pschetož pižane ſteji: Wón budże žwojim jandželam wo tebje dla pschilaſacž, a woni budža eže na rukomaj nožnež, so by žwoju nohu wo žadny lamjen njestorežil. Duž džesche Jeſuš k njemu: Sažo ſteji pižane: Ty njedýrbisich Boha, žwojeho Knjesa, spytowacž. Wospjet wjedžesche jeho čert žobu na jara wžkolu horn a počafa jemu wschitke žwětne kraleſta a jich kražnosć. A džesche k njemu: To wschitko chzu cži dacž, je-li ſo dele panuwſchi ſo ke mni modliſch. Duž džesche Jeſuš k njemu: Sběhn ſo wote mnje, satanje; pschetož pižane ſteji: Ty dýrbisich ſo k Bohu, žwojemu Knjesej, modlicž a jemu žamemui žlužicž. Duž wopusheži jeho čert, a hlaſ, jandželjo pschistupichu a klužachu jemu. Hamjen.